

Opus Christi Salvatoris Mundi
OPUS CHRISTI SALVATORIS MUNDI

Newsletter

Rok 8

Numer 8

Sierpień 2020

MISJONARZE SŁUDZY UBOGICH

Intencja ewangelizacyjna:

Módlmy się za wszystkie osoby, które pracują oraz żyją na morzu, łącznie z marynarzami, rybakami oraz ich rodziny.

(Intencja powierzona przez Ojca Świętego Światowej Sieci modlitwy za Papieża)

Blask prawdy

Katechizm Kościoła Katolickiego

IV. Kanon Pisma świętego

120 Tradycja apostołska pozwoliła Kościołowi rozpoznać, jakie pisma powinny być zaliczone do ksiąg świętych 94. Pełna ich lista została nazwana "kanonem" Pisma świętego. Składa się on z 46 ksiąg Starego Testamentu (45, jeśli Księgę Jeremiasza i Lamentacje liczy się razem) i 27 ksiąg Nowego Testamentu.

Stary Testament

121 Stary Testament jest nieodłączną częścią Pisma świętego. Jego księgi są natchnione przez Boga i zachowują trwałą wartość 96, ponieważ Stare Przymierze nigdy nie zostało odwołane.

122 Istotnie, ekonomia Starego Testamentu była przede wszystkim ukierunkowana na przygotowanie przyjścia Chrystusa, Odkupiciela świata. Chociaż księgi Starego Testamentu zawierają także "sprawy niedoskonałe i przemijające", świadczą o Boskiej pedagogii zbawczej miłości Boga. Znajdują się w nich "wzniosłe nauki o Bogu oraz zbawienna mądrość co do życia człowieka i przedziwny skarb modlitwy, w którym wreszcie utajona jest tajemnica naszego zbawienia".

123 Chrześcijanie czczą Stary Testament jako prawdziwe słowo Boże. Kościół zawsze z mocą przeciwstawiał się idei odrzucenia Starego Testamentu pod pretekstem, że Nowy Testament doprowadził do jego przedawnienia (marcjonizm).

Nowy Testament

124 "Słowo Boże, które jest mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, w pismach Nowego Testamentu znamienitym sposobem jest uobecnione i okazuje swoją siłę" 98. Pisma te przekazują nam ostateczną prawdę Objawienia Bożego. Ich centralnym przedmiotem jest Jezus Chrystus, wcielony Syn Boży, Jego czyny, Jego nauczanie, Jego męka i Jego zmartwychwstanie, a także początki Jego Kościoła pod działaniem Ducha Świętego.

125 Ewangelie są sercem całego Pisma świętego, "są bowiem głównym świadectwem życia i nauki Słowa Wcielonego, naszego Zbawiciela".

Wiadomości, nad którymi warto się zastanowić

Nowe „dyrektorium” katechetyczne (część I)

Publikacja Dyrektorium o Katechizacji jest pozytywnym wydarzeniem w życiu Kościoła. Dla tych natomiast, którzy są oddani i zaangażowani w katechezę, może stać się pewną pozytywną prowokacją, ponieważ pozwoli doświadczyć dynamiki ruchu katechetycznego, który od zawsze jest znacząco obecny w życiu wspólnoty chrześcijańskiej. Dyrektorium o Katechizacji jest dokumentem Stolicy Apostolskiej powierzonym całemu Kościołowi. Dokument ten kosztował wiele czasu i trudu, i jest ukoronowaniem szerokich konsultacji międzynarodowych. Dziś prezentujemy wydanie oficjalne w języku włoskim. Są już gotowe tłumaczenia na język hiszpański (wydanie dla Ameryki Łacińskiej oraz Hiszpanii), na język portugalski (wydanie dla Brazylii i Portugalii), na język angielski (wydanie dla USA oraz Zjednoczonego Królestwa), a także na język francuski i polski. Dyrektorium jest skierowane przede wszystkim do Biskupów, którzy są pierwszymi Katechistami pośród Ludu Bożego,

ponieważ to oni są odpowiedzialnymi za przekaz wiary (por. n. 114). Wraz z Biskupami zaangażowane są poszczególne Konferencje Episkopatów, wraz ze swoimi komisjami do spraw katechezy, dzięki którym konsultuje się oraz przygotowuje narodowy projekt, który wspiera działania katechetyczne pojedynczych diecezji (por. n. 413). Bezpośrednio zainteresowani użyciem Dyrektorium pozostają oczywiście księża, diakoni, osoby konsekrowane, oraz miliony świeckich zaangażowanych w katechezę, którzy codziennie ofiarują bezinteresownie swój trud i nadzieję swojej posługi w różnych wspólnotach. Oddanie z którym działają, przede wszystkim w tym obecnym, przejściowym z punktu widzenia kultury, momencie, jest namacalnym znakiem tego, jak spotkanie z Panem może przemienić katechetę w autentycznego ewangelizatora.

Jeśli liczyć od czasu Soboru Watykańskiego II to dokument, który dziś prezentujemy, jest trzecim Dyrektorium. Pierwsze zostało opublikowane w 1971 roku i nosiło tytuł Ogólne Dyrektorium Katechetyczne. Drugie zostało opublikowane w 1997 roku pod tytułem Dyrektorium Ogólne o Katechizacji. Te dwa dokumenty naznaczyły ostatnie 50 lat w historii katechezy. Teksty te odegrały ogromną rolę. Były ważną pomocą w podejmowaniu decydujących kroków na drodze katechetycznej, przede wszystkim odnawiając jej metodologię oraz pozycję pedagogiczną. Proces inkulturacji, który naznacza w szczególny sposób katechezę, a który to przede wszystkim w obecnym czasie domaga się szczególnej uwagi, wymógł przygotowanie nowego Dyrektorium.

Kościół staje dziś przed wielkim wyzwaniem, które koncentruje się na nowej kulturze, z którą się spotyka. Jest to kultura cyfrowa. Skoncentrowanie uwagi na fenomenie, który ma wymiar globalny, zobowiązuje tych, którzy są odpowiedzialni za formację, aby nie udzielali wymijających odpowiedzi. W odróżnieniu od przeszłości, kiedy to kultura była ograniczona kontekstem geograficznym, kultura cyfrowa ma wartość o charakterze globalnym, determinując jednocześnie rozwój tejże globalizacji. Narzędzia stworzone w tej dekadzie ukazują radykalną transformację zachowań, które wpływają przede wszystkim na formację tożsamości osobowej oraz na relacje międzypersonalne. Szybkość, z jaką zmienia się język, a wraz z nim zachowania, pozwala dostrzec nowy model komunikacji oraz formacji, który dotyczy nieodwołalnie również Kościoła w złożonym świecie edukacji. Obecność wielu wymiarów kościelnych w szerokim świecie internetu jest z pewnością pozytywnym faktem, ale kultura cyfrowa jest o wiele bardziej złożona. Dotyka ona samych korzeni kwestii antropologicznej, która w każdym kontekście formacyjnym ma decydujące znaczenie, gdyż

porusza zagadnienia takie jak prawda oraz wolność człowieka. Już takie postawienie tejże problematyki nakazuje zweryfikowanie adekwatności obecnej propozycji formacyjnej, skądkolwiek by ona nie pochodziła. Staje się ona kluczowa dla Kościoła ze względu na jej wpływ na człowieka i na jego drogę dochodzenia do prawdy.

Tylko z tego powodu stało się koniecznym przygotowanie nowego Dyrektorium o katechizacji. W epoce cyfrowej okres 20 lat jest porównywalny do mniej więcej 50 lat w poprzednich epokach. Stąd też zrodziło się pragnienie przygotowania Dyrektorium, które z wielkim realizmem wzięłoby pod uwagę nowe tendencje, które zachodzą w świecie współczesnym, proponując taki sposób ich odczytania, który angażuje katechezę. Z tego też powodu Dyrektorium nie tylko prezentuje problematykę dotyczącą kultury cyfrowej, ale sugeruje również rozwiązania, jakie można wybrać, aby katecheza stała się propozycją, która znajduje partnera w dialogu, będącego zdolnym do zrozumienia jej i do zobaczenia jej zgodności z własnym światem.

(Osservatore Romano, 25 czerwca 2020)

ciąg dalszy nastąpi

W świetle naszego charyzmatu

Kontynuujemy prezentację dokumentu ojca Giovanniego Salerno MSP opatrzonego datą 1999. Ojciec Giovanni przedstawia w tym dokumencie dwanaście stopni pokory z Reguły św. Benedykta.

SŁUDZY UBOGICH POKOLENIE CICHYCH I POKORNYCH SERCEM

o. Giovanni Salerno MSP

Dziesiąty stopień pokory

Dziesiąty stopień pokory polega na tym, że Sługa Ubogich nie jest łatwy i skory do śmiechu, napisane jest bowiem: „głupi przy śmiechu podnosi głos” (Syr 21,20).

Jest oznaką dojrzałości i uległości także i to, że Sługa Ubogich nie wybucha łatwo śmiechem i nie śmieje się do rozpuku, gdyż jest to oznaką wewnętrznego rozproszenia czy wręcz pragnienia bycia zauważonym i stanięcia w centrum uwagi. Jeśli Sługa Ubogich trwa w głębokim skupieniu w swojej celi, nie słucha hałasów z zewnątrz; jeśli natomiast,

przeciwnie, stoi na progu, wystarczy lekkie skrzygnięcie, żeby go rozproszyć.

Sługa Ubogich powinien zawsze przebywać w swojej wewnętrznej celi i trwać we właściwej postawie. Jednak czasami spodziewamy się dobrych efektów w życiu duchowym, nie stwarzając warunków, by dojrzewały w nas owoce Ducha.

Samotność i milczenie w życiu konsekrowanym stają się autentycznym wymiarem życia wewnętrznego w tej mierze, w jakiej mamy siłę dążyć tylko do jednego, czyli być zintegrowanymi. Sługa Ubogich jest człowiekiem zjednoczonym, skupionym w sobie i w Bogu. Dlatego unika wszelkich napięć. Uległość nie polega tylko na tym, że nie jest się agresywnym, ale także na przyjmowaniu w spokoju ducha różnych sytuacji i pozostawaniu w postawie pogodnego poddania nie pozwalając, aby codzienne drobnostki wytrąciły duszę z równowagi i zniszczyły jej wrażliwość.

Naszemu życiu wewnętrznemu zawsze zagrażają uczucia i skłonności, które wprawiają nas w stan walki. Jeśli zbadamy jak należy nasze wnętrze, z pewnością odkryjemy w swoim sposobie życia wiele, zbyt wiele, głosów, które nagłaśniają nasze ja.

Dyskurs milczenia, wręcz przeciwnie, jest dyskursem głębi istnienia: im bardziej żyje się na głębiach, tam, gdzie naprawdę dotyka się Boga, tym bardziej człowiek jest zjednoczony i pełen wewnętrznego pokoju. Człowiek, który postępuje drogą prawości. Tu spotykamy zatem kolejny stopień pokory.

(ciąg dalszy nastąpi)

Wiadomości z naszych domów

Misjonarze Słudzy Ubogich

Ośrodek Misyjny św. Józefa w Sordio (prowincja Lodi we Włoszech)

9 lipca kolejny kontener przeznaczony dla naszych peruwiańskich misji opuścił nasz ośrodek misyjny w Sordio. Towary takie jak żywność z długim terminem przydatności do spożycia, odzież w doskonałym stanie, pomoce szkolne dla ubogich dzieci z naszych szkół i ze szkół w miejscach, w których pracujemy, środki czystości, środki ochrony zdrowia, itp. zostały wysłane dzięki wielu inicjatywom naszych przyjaciół, dobroczyńców, grup misyjnych, itp. Część materiałów została zakupiona także we Włoszech po uważnej analizie kosztów i sprawdzeniu możliwości nabycia tych samych towarów w Peru. Jesteśmy wdzięczni wszystkim osobom, dzięki którym możemy dokonywać tych wysyłek: zarówno tym, dzięki którym otrzymujemy bezpośrednio materiały, jak i tym, które partycypują w kosztach logistyki i transportu z magazynu w Sordio do naszych misji.

Misjonarki Sługi Ubogich

Dom Macierzysty w Cuzco

Jakkolwiek okres obowiązkowej kwarantanny dobiegł w Cuzco końca, my, Siostry Misjonarki Sługi Ubogich, i nasze dzieci z Domu św. Teresy od Jezusa kontynuowaliśmy izolację, aby chronić najsłabsze dzieci.

Misje w dwudziestu siedmiu wioskach departamentów Cuzco, Apurimac i Puno zostały tymczasowo zawieszane, ale na czas, gdy nie możemy odwiedzać tych Wspólnot, zostały stworzone nowe formy katechezy i towarzyszenia. Było to możliwe dzięki współpracy katechetów i proboszczów z wielu wiosek. Sytuacja izolacji jest także wielkim przywilejem, ponieważ pozwala nam dłużej przebywać ze wszystkimi naszymi dziewczętami – wydają się szczęśliwe: uczą się, tańczą, śpiewają, modlą i okazują nieustanny entuzjazm.

Kolegium św. Marii Goretti

6 lipca obchodziliśmy święto św. Marii Goretti, obrończyni czystości i patronki szkoły naszych dziewcząt. W Cuzco, w Domu Macierzystym Sióstr Misjonarek Sług Ubogich, przygotowaliśmy w tym dniu małe obchody, ponieważ święta Maria Goretti jest także patronką dwóch sal, w których mieszkają nasze dziewczęta. Rozpoczęliśmy ten dzień mszą świętą. Przeżywamy wszystkie te momenty z wielkimi emocjami i radością; wiele sióstr to dawne uczennice szkoły św. Marii Goretti, a nasze dziewczęta i kandydatki po długim czasie ubrały z tej okazji szkolny mundurek.

Panie Boże, mocy dusz niewinnych, który upodobałeś sobie serca czyste, Ty, który obdarzyłeś świętą Marię Goretti w młodym wieku palmą męczeństwa, dozwól nam, abyśmy za jej wstawiennictwem wytrwali w wierności Twoim przykazaniom, przebacz grzechy, którymi Cię obrażamy i daj także i nam, jak dałeś tej świętej dziewicy, zwycięstwo w walce. Amen.

Ważne daty w miesiącu sierpniu:

Obozy 2020

Sytuacja związana z pandemią zmusiła nas do odwołania wszystkich zaplanowanych na rok 2020 obozów.

Mamy nadzieję, że będziemy mogli je zorganizować w 2021 roku.

Więcej informacji:

e-mail: missionaricuzco@gmail.com

web: www.msptm.com

Facebook: Misioneros Siervos de los Pobres/

Missionary Servants of the Poor

Instagram misionerossiervosdelospobres

@MisionerosSiervosdelosPobres Misioneros Siervos de los Pobres

Youtube Missionari Servi dei Poveri

Zadanie misyjne:

Jest rzeczą oczywistą, że sytuacja międzynarodowa spowodowana pandemią koronawirusa doprowadziła do kryzysu w wielu krajach. Kraje najuboższe także w tej sytuacji ponoszą największe konsekwencje. Peru, kraj, który w ostatnich latach dokonał znacznego postępu gospodarczego, znalazł się znowu w obliczu sytuacji bardzo poważnego zagrożenia. Wiele rodzin, które zostawiły swoją ziemię, aby przenieść się do miast, musiało stamtąd uciekać i porzucać pracę, którą z takim trudem zdobyło. Wiele ubogich rodzin, którym pomagamy i które zazwyczaj żyją z dnia na dzień, znalazło się bez środków. Z tego właśnie powodu rozpoczęliśmy akcję dystrybucji żywności, artykułów pierwszej potrzeby i materiałów szkolnych. Kampanię tę będziemy kontynuować we wszystkich naszych misjach także po zakończeniu pandemii mając na uwadze jej skutki.

To właśnie dlatego zaangażowanie misyjne w najbliższych miesiącach musi polegać na ofiarowaniu naszej modlitwy, aby wiele szlachetnych serc usłyszało pukanie do drzwi i wyszło naprzeciw ubogim porzuconym i tym, którzy cierpią.

Z tego samego powodu zaangażowanie to powinno konkretyzować się we wzmożeniu inicjatyw mających na celu propagowanie naszego dzieła, aby krzyk ubogich mógł dotrzeć do serc tych młodych i tych osób wrażliwych na potrzeby ubogich, które w ostatnich miesiącach poczuły wezwanie do szczególnego ofiarowania czasu i energii.